

A Group Eiruv Techumin

Q A few friends of mine and I take turns going to a local rural community outside our *techum Shabbat* to *lain* on Shabbat. We have a place to put an *eiruv techumin* that will permit us to get there, but we do not want to have to do this every week. Also, what do we do about the fact that the *eiruv* is going to be needed by a different person each week?

4. שולחן ערוך אורח חיים סי' שפו סעי' ו

כל דבר שרגילים ללפת בו את הפת, שיעורו ללפת בו פת הנאכל לשתי סעודות. וכל שאין מלפתין בו הפת, שיעורו כדי לאכול ממנו שתי סעודות. ... חומץ הוא ליפתן. וכן יין מבושל. אבל יין חי, לא הוא ליפתן ושיעורו שתי רביעיות; וכן שיעור שאר משקים.

5. שו"ת שבט הלוי חלק ו סי' מד

הנה מקובל להניח עירובי תחומין ציבורי בכמות מספקת כדי לאפשר למי שיצטרך ... וקיימא לן בזה דיש ברירה ... האם אפשר להקנות לזמן שאם לא יאכלנו יהיה שלו עד מוצאי שבת ולאחר מכן יחזור לבעלותו של המניח כדי שיהיה פנוי בשבת הבאה לצרכי אחרים? ואם נדרוש הקנאה מחדש על ידי הזוכה שיחזירנה לגבאי או לרב, אם כן נפלה בבירא כל ענין הנחת עירובי תחומין ציבורי... פשוט דלא בעינן קנין בחזרה, דהנה הגאון עצי אלמוגים ... פשיטא ליה דבעינן עירוב בפת שלו ממש ... והדעת תורה מיייתי העמק שאלה ... דלא בעינן שלו ממש אלא כל שיש לו זכות בפת שאין אחרים רשאים ליטלו ממנו ... וראיות ההעמק שאלה נראים נכונות ... הרי אפילו באתרוג דבעינן "לכם" דגוף ופירות ממש, מכל מקום נוטה דעת הקצות החושן סי' רמ"א דבנותן אתרוג במתנה על מנת להחזיר, שהוא קנין שלם, דלא בעינן קנין בחזרה, אמנם דעת הרא"ש סוכה מ"א ע"ב דבעינן קנין ממש בחזרה ... איברא דעת הרמב"ם דלא בעינן קנין בחזרה ... לפי שהנחנו למעלה דהעיקר כההעמק שאלה דזכות עירוב לא בעינן שלו ממש ... פשיטא לי דלא בעינן קנין בחזרה, דהרא"ש לא אמרה אלא באתרוג וכיוצא בו.

1. שולחן ערוך אורח חיים סי' תיג סעי' א

המערב לרבים משלו, אומר: "הרי עירוב זה בשביל כל בני העיר", ובלבד שיהא בו מזון שתי סעודות לכל אחד וכל מי שירצה יסמוך עליו. וצריך לזכות להם על ידי אחר הראוי, כמו בעירובי הצרות ... וצריך להודיעם. וכל מי שהודיעו מבעוד יום, אפילו לא גמר בלבו לסמוך עליו מבעוד יום אלא לאחר שחשכה, הוא עירוב. ... וכן מי שהניח עירוב לכל שבתות השנה, ואמר: "איזה מהם שארצה אלך ואסמוך עליו", אף על פי שלא גמר בלבו עד למחר, יכול לסמוך עליו.

ביאור הלכה שם ד"ה לכל שבתות

לכל שבתות השנה ואמר איזה מהם וכו' – ופשוט דאם לא התנה "לאיזה מהם שארצה", אין יכול לילך כי אם לצד עירובו, אם לא שביטל להעירוב מבעוד יום:

משנה ברורה שם ס"ק ז, ח

ז] אפילו לא גמר בלבו וכו' – דאמרינן הוברר הדבר שקודם זמן קניית העירוב דעתו לכך היה, כיון שידע מתחלה, מה שאין כן בשלא הודיעוהו מבעוד יום, לא שייך לומר דהוברר, כיון שלא ידע כלל מבעוד יום:

ח] יכול לסמוך עליו – והוא נמי משום דאמרינן הוברר הדבר דקודם בין השמשות דעתו היה לכך. וכל זה הוא כפי מה דקיימא לן דלענין מלתא דרבנן, יש ברירה.

2. שולחן ערוך אורח חיים סי' תטו סעי' ד

כשמניח עירובי תחומין מברך: "על מצות עירוב", ואומר: "בזה העירוב יהא מותר לי לילך ממקום פלוני אלפים אמה לכל רוח". ואם מערב לרבים אומר: "יהא מותר לפלוני ולפלוני או לבני מקום פלוני".

3. שולחן ערוך אורח חיים סי' תט סעי' ז

... ויניח שם מזון שתי סעודות, כל אחד ואחד כפי מזונו ... מפת או מכל דבר שמשותפין בו שיתופי מבואות; ואם הוא ליפתן, בכדי לאכול בו שתי סעודות סגי.